

Inside Out

Cirkus Cirkör / Mia Winge 2008-08-18

Inside Out

Ämne

Idag är många människor rädda och stressade. Det finns ofta liten kontakt mellan det kontrollerade och rationella tänkandet och det underbetrodde känslolivet - att visa känslor är att visa sig svag. Samtidigt undergräver vi vårt förnuft och våra instinkter genom att lita alltför mycket på rekommendationer, lagar, förordningar, experter och tidningarnas löpsedlar. Vi rusar blint på i en allt högre takt - rädda för att stanna upp och känna efter, rädda för att falla när vi inte har något att falla tillbaka på. Ju mer kontroll vi försöker få, desto mindre känns det som vi har. För mycket trygghet förlamar och leder bara till längtan efter ännu mer trygghet. Vi använder cykelhjälm, äter inte chips och köttfärs, gör allt för att våra barn ska vara lyckade och lyckliga, vi skapar mer och mer säkerhet och trygghet men blir otryggare och otryggare. Vi sitter fast i något David Eberhard kallar trygghetsnarkomani.

Cirkusen erbjuder en väg ut ur detta. Det handlar om balans - balans som i rörelse över hela spektrat, inte ett försök att stanna i mittpunkten. Att lyssna och känna lika mycket inåt som utåt, såväl fysiskt som psykologiskt och andligt. Att inte vara rädd för att vara rädd. Att våga visa tillit - ensam är inte starkast. Att ta risker och våga tro att det går.

Älskar vi och tror på oss själva, kan också andra älska och tro på oss - och vi dem.

Karaktärerna

Vännerna från den grå världen

De har båda två fel definition på vad lycka och lyckad är. De har varsitt ideal och når aldrig riktigt dit. Vi har en som känner för mycket och en som nedvärderar känslor och gömmer sig bakom logiken. I det yttre är de perfekta - defekterna sitter på insidan. De är båda för entydiga, för mycket av en sak - i obalans. Eftersom deras inre är fyllda av rädsla (inte minst rädsla för att inte vara perfekta, för att inte passa in), stänger de in sig bakom fasader. De ser varandra inte, är alldeles för självupptagna. De lever inte.

Saga är en duktig flicka, hon gör allt för att inte misslyckas och för att dölja att hon känner sig just misslyckad: känslan av att vara ingenting. Hennes största rädsla är att göra bort sig, att bli en clown. Hon gör allt för att alla andra påstår att det är vad hon vill göra, hon är full av nedtryckta känslor och självkritik. På ytan är allt bra - men det är livsfarligt att ens börja skrapa lite på den. Hon har också massor av hål i sig som hon försöker fylla: med mat, arbete, kunskap, kärlek, bekräftelse, osv - istället för att se dem som tillgångar. Särskilt stort är hålet där hennes hjärta borde sitta: hon kan inte hantera känslor, utan upplever lika mycket ångest och panik som medkänsla. Hon har hjärtat på utsidan - efter mötet med cirkusen har hon det bokstavligen talat. Det får bara fler och fler tårnar. Hon försöker gömma det och ibland gömma sig i det - men att få det att landa i henne kan hon inte. Hon slår på sig själv.

Hennes linje är huvudlinjen: berättelsen om vikten av att hitta en inre balans och trygghet. Att se att hon kämpar för att dölja sina misslyckanden istället för att acceptera dem och tycka att de är toppen! Vilket hon så småningom också gör, framför allt via nycklarna eller insikterna hon får av Julia P. Hon tror nu på sig själv, är redo att erkänna sin inre clown och kan stoppa in hjärtat där det hör hemma.

Jay är kontrollfreak, perfektionist, en logiker. Han är alltid i tid, söker alltid efter logiska svar, ser inga möjligheter bland det som verkar omöjligt, vägrar acceptera att det finns sådant som inte går att förklara. Han vill ha ordning (något som också avspeglas i hans yttre) och är rädd för kaos, det oförklarliga, det okända. Känslor tillhör oftast detta område. Möjligen har han vissa fobier, som t.ex. för bakterier (tänk Nicholson i "Livet från den ljusa sidan"). Mötet med cirkusfolket blir en källa till frustration för honom, men också en ögonöppnare - motstridigt övertygas han av Julia P om att det finns magi i tillvaron. Han tvingas öppna upp för det oförklarliga och släppa lite på kontrollen. Och tillsammans

med den galna konstruktören Bellefield lyckas han bättre än han någonsin gjort - han får Bellefields misslyckade konstruktioner att fungera. Jay står för hjärna utan gnista, Bellefield för gnista utan hjärna - tillsammans är de "the perfect match".

Cirkusfolket

De är freaks, inte särskilt vackra eller perfekta i samhällets ögon - men trots sina defekter har de den inre trygghet som de grå saknar. De försöker inte vara något de inte är, utan är nu: i sig själva och i världen. Inte rädda för att vara rädda. De är som en familj, med komplicerade släktband - med eller utan blodsäktighet. Även om jargongen ibland är ganska hård, finns en värme och sammanhållning i gruppen - de är inte rädda för att visa sina känslor. Estetiken är som en cirkus/freak show från början av 1900-talet. Lite sepia, rampljus, osv.

Siri - Julia P

En puckelryggad pensionerad lindansare. Hon är uråldrig och ålderslös, och hon gör numera det som hon själv vill - bor i en bur och växlar mellan olika åldrar och personligheter: barnet, åldringen, djuret, den galne narren och divan, t.ex., när det passar henne. Hon pratar sällan, mest konstiga ljud. Men plötsligt kan det komma långa monologer eller ett sångnummer. Julia P har dessutom magiska gåvor: hon ser människorna som de är och kan styra deras öden dit de borde gå. En vägvisare, som Dantes Vergilius, en hjälp på vägen som inte alltid är uppenbar. Hon kan också trolla bort och fram, in och ut folk och sig själv. Hennes visdom är hämtad ur ett långt cirkusliv. Men samtidigt har hon en bitter sida. Hon har svårt att se Sagas blomstring och Carolinas ungdom utan att önska att hon själv hade möjlighet att göra om sitt eget liv. Med sina synska gåvor vet hon att hon inte har långt kvar att leva - att hjälpa vännerna och framför allt Saga är hennes sista "uppdrag". Så snart hon får syn på Saga vet hon att så snart hon hjälpt Saga att bli hel så ska hon dö - vetskapen är inte enkel: för varje steg Saga tar mot helhet, krymper Julia P.

Fefe - Bellefield

Den demoniske cirkusdirektören, som ställer frågor exempelvis var sitter själen och som förevisar kroppar. Han är albino. Som artist är han en inspirerad och smått galen konstruktör med kroppen som en av konstruktionsbitarna. Han har stora ambitioner, vill uppfinna sådant som förflyttar folk. Där Jay har hjärnan har han den gudomliga gnistan. Hans devis är: allt är möjligt. Att misslyckas är att lyckas. Han kastar sig in och ut i saker för att se vad som händer - tänker han gör han det efteråt...

Sanna - Carolina

Carolina är född på cirkusen och är numera trapetsartist tillsammans med sin mor Ivana. Hon har också provat på att vara eldslukare och är bränd över kroppen efter tidigt misslyckat försök. Hon bryr sig inte så mycket om vad andra tycker utan gör det hon känner. Hon står för vad hon vill ha, är den oåtkomliga som öppnar upp, den coola. Carolina lever i ett inte helt okomplicerat symbios-förhållande med sin mor, men gör ibland sådant som hon egentligen inte får eller borde - hon följer sina egna regler i sin egen värld..

Miku - Ivana

Trapetsartist och stark kvinna (i ordets alla bemärkelser). Eventuellt tatuerad över kroppen. Hon är Carolinas mor, och som en mor till hela sällskapet, hon "driver företaget" och ser till att de sköter sig. Ofta en vänlig gest, en klapp på kinden - men lika nära till ordentlig åthutning. Särskilt Carolina har hon ett öga på.

Andreas - Charlie Claude

Han är akrobat, en naturbegåvning och det senaste tillskottet i cirkusen - det var bara knappt två månader sedan de plockade upp honom. Han är därför mån om att visa att han har rätt att vara där och arbetar hårdare än någon annan. Är egentligen rädd för allting på hjul, för cirklar (bilar, cyklar, ringar), men drömmer om att bli cykelartist. Annars är han en outsider som föraktar svaghet och har byggt upp bilden av sig själv som stark, okänslig och oåtkomlig. Han försöker därför hålla sig på avstånd från allt som skulle kunna tänkas beröra honom. Har ett häftigt temperament och kan bli som ett vilddjur ifall någon provocerar honom. Carolina har vänt upp och ned på hans liv, hon är den första han stött på som genom sitt orädda, aningens framfusiga och självklara sätt får honom att öppna sig. Han är beredd att göra allt för henne, förödmjuka sig för att få henne. Plötsligt har han något i sitt liv som betyder något mer än för stunden.

Irya - Irina , sångerska och långa damen med stora munnen.

Erik - Michail, slagverkare, har fyra armar.

Pange - Nikita, basist, är halvt man, halvt kvinna.

Ludvig - Nikolaj, klaviatur mm, har vattenskalle.

David - Li Yin, gitarrist, asiatisk utstyrsel.

Före föreställningen

Ute i foajén innan publiken släpps in i spelrummet finns en utställning som etablerar den grå världen: om cirkus, kroppen, tillståndet i samhället. Rädslan, idealen, osv. som genomsyrar allt. Bilder, varningstexter, kanske löpsedlar...? Presentation av karaktärerna?

AKT IScen 1 Cirkusen pågår - De två vännerna dras in

När publiken kommer in i tältet håller cirkusen på att förbereda föreställningen. **Julia P** (klädd som en biljettrivare?) visar folk till rätta - ofta via omväg (på clownmanér). **Bellefield** cyklar i gång ljusslingorna i taket. **Cirkusartisterna** rör sig bland publiken och gör animationer. Musiken från ett positiv hörs. Estetik som cirkus/freak show från 1900-talets början, sepia, mystik...

Bland de sista kommer **Jay** och **Saga** in - de känner inte varandra, men är båda lika stressade och söker sina platser. Saga släpar på en stor och dyr handväska. Julia P visar dem till sina platser genom en lång och onödig väg mellan stolsrader och får publiken att resa och flytta på sig, byta platser osv. Skapar kaos helt enkelt. Saga och Jay är uppenbart besvärade av uppmärksamheten. Till slut placerar hon dem i varsin stolar.

Scen 2 Föreställningen börjar.

Bellefield försöker hela tiden hålla igång ljuset på scenen genom olika cykelkonstruktioner - men det är svårt att hålla igång ljuset samtidigt som han ska presentera cirkusen. Han tar upp Jay på scenen som får hjälpa till med cyklandet. Jay får en hjälm på huvudet - den läser av hans hjärna och presenterar den, resultatet projiceras på bakfonden. "JAY. Intelligens: hög. Inspiration: låg. Kännetecken: tänker logiskt. Rädd för allt oförklarligt. Status: låst."

BELLEFIELD

Mina damer och herrar! Välkomna till den mest spektakulära, fantastiska, mest hårresande cirkusföreställningen på denna jord! Mitt namn är Bellefield Kronkenschlein och jag är direktör för detta kringresande spektakel. Ni kommer att få se världens vackraste, mest magiska luftakrobatiska dramer som kommer att utspela sig högt över manegens hårda golv. Ni kommer att få känna på livsfarliga och skitiga vildar. Ni kommer att få en smak av det oförklarliga, av mystiska tilldragelser som kan komma att vända upp och ned på hela er existens - för alltid.

(Han är nu ute i publiken. Saga tar kort på honom med sin kameramobil, med blix. Bellefield tar mobilen från henne och går upp på scenen.)

Intressant, en teknisk konstruktion...

(Han krossar den.)

Det ni ser här är bara för era ögon - om ni vågar hålla dem öppna!

Nu, mina damer och herrar, jyckar och katter: vår orkester! På trummor, den muterade Michail- och se upp mina damer, han har fyra armar! Den skönsjungande jättekvinnan Irina! På bas, den mest obeslutsamme mannen eller kvinnan i världen: Nikita! På klaviatur, den smartaste mannen i universum: Nikolaj! Och på gitarr, ända från bortersta Asien: Li Yin!

Och här kommer kvällens artister: den vackraste och starkaste kvinnan i världen - Ivana!

(Ivana böjer en "järnstång" alternativt/och lyfter Bellefield.)

Hennes dotter, den magiskt svävande flickan - Carolina!

(Carolina hjular på vägen in.)

BELLEFIELD forts.

Här kommer cirkusens nyaste tillskott, som plockades upp från rännstenen för knappt två månader sen: Charlie Claude!

(Charlie Claude gör en akrobatisk sväng. Bellefield rullar en övertäckt bur till scenens mitt. Från den hörs morrningar.)

Nu, mina damer och herrar: en urgammal magiker, en gång världens främsta lindansare! Att hon fortfarande lever är bara det ett mysterium... Julia P!

(När han drar undan tyget finns ingen där. Sen finns Julia P där, han öppnar buren för henne samtidigt som han ropar.)

Låt föreställningen börja!!!

En föreställning i superspeed drar igång. Alla gör allt som i gammal trasig familjevarieteté. Här får gärna användas tacky traditionella cirkus- och sideshowtricks.

1. Ivana med rockring och Carolina går på röd boll.
2. Julia P gör entré med Charlie Claude och Bellefield, går på lina mellan dem.
3. Charlie Claude dresseras av Ivana, hoppar genom rockringen.
4. Bellefield och Carolina lyfter in trolleritrumman. Julia P steppar på den. Charlie Claude cyklar förbi på en liten cykel. Bellefield lyfter bort Julia P.
5. Ivana och Carolina gör trolleritrumman, övriga assisterar (Julia P steppar med locket i händerna).
- 5b. Bellefield jonglerar.
- 5c. Carolina och Ivana har bytt plats i trumman.
- 5d. Julia P dresserar sin häst.
- 5e. Bellefield och Charlie Claude parakro.
6. Trolleritrummans final, den bärs sen bort. Julia P flyger med sin häst, Ivana i mitten - övriga jagas.
7. Bellefield gör stoltrick.
8. Julia P placeras i låda som övriga genomborrar med spjut. Tricket "misslyckas" och Julia P "dör".

BELLEFIELD

Det är ingen fara, allt är precis som det ska...

(Han tecknar åt de andra att lyfta bort Julia P, de bär under "föreläsningen" bort henne till stolarna på en bår. Bellefield kommunicerar med Jay och ljuset, som svajat under hela föreställningen, börjar spraka och fladdra innan det slocknar helt och ett "mystiskt" underljus tänds. Den kaotiska stämningen bryts totalt.)

BELLEFIELD forts.

Nu mina damer och herrar, låt mig visa er något som påminner om livets verkliga mysterier. Hämta båren! Jag har här framför mig kroppen av en död människa... Hon rör sig inte, hon andas inte, huden är egendomligt blek. Men. Hur vet ni att hon verkligen är död? Hjärtat slår inte, säger kanske någon. Jag har träffat gott om hjärtlösa kvinnor i mitt liv, som ändå kallats levande...

(Erik trummar till för att visa att det var ett skämt)

Vad är det att vara levande och vad är det att vara död? Frågan kan tyckas banal, men är idag mer relevant än någonsin. Vi blir allt räddare för döden, vi sätter på oss skyggglappar och skyddar oss alltmer från detta farliga men ack så naturliga fenomen.

(Följande text mer improvisatorisk, samtal med publiken:)

Till slut blir allt farligt: transfetter, tungkyssar, gå på fotbollsmatcher, sova för mycket, sova för lite, höra glassbilens melodi, vara i solen, använda solkräm, arbeta för mycket, arbeta för lite, cykla, prata i mobiltelefon, städa för mycket, städa för lite, köpa tomater odlade i växthus...

(Han går nu bak till de övriga.)

Vi får panik av all stress, vi slutar lyssna inåt, på oss själva - vi blir förlamade och slutar leva, fast vi lever.

(Gemensamt drar de bort båren under tystnad.)

Slutar vi leva? Kroppen här, är den egentligen mer död än någon annan här inne? Kanske håller vi som hon på att förvandlas till blott skuggor av människor, till svävande andeväsen...

Bellefield drar undan den ena stolen - Julia P ser nu ut att sväva i luften.

Saga klarar inte av att höra mer, hon får mer och mer panik, måste till slut resa sig upp för att lämna salongen. Bellefield tar in henne i sitt prat:

BELLEFIELD forts.

För att illustrera vad jag menar behöver jag en frivillig ur publiken. Du där! Ja, du kvinnan i grått. Kom upp på scenen! Vad heter du? Saga. En applåd!

(Saga vill verkligen inte, men tvingar sig själv att gå upp på scenen. Hon står som paralyserad. Hon blir avläst på liknande sätt som de läste av Jay. På bakfonden projiceras: "SAGA. Intelligens: hög. Självförtroende: lågt. Kännetecken: kan inte hantera känslor. Rädd för att misslyckas. Vill vara alla till lags och passa in överallt. Status: låst.")

BELLEFIELD forts.

Du står upp, du rör på dig - men lever du? Skulle du säga att du är mer levande än kroppen här? Äter du tomater? Lever du för att du äter tomater eller äter du tomater för att du lever? Vad är det att vara levande? Har du ett hjärta som slår i bröstet? Du kan inte svara på det? Aha! Hon kan inte svara på det, mina damer och herrar! Kanske är det så att du egentligen bara är en död levande. Eller en levande död..

Bellefield backar omärkligt ut från scenen. Saga blir nu ensam med Julia Ps "lik". Plötsligt vänder Julia P upp huvudet och tittar på Saga - hon ser hennes fladdrande hjärta. Saga tittar tillbaks ett ögonblick, men har alltmer känslan av att hjärtat håller på att tränga ut ur bröstet på henne. Hon backar i panik och försvinner ut genom bakfonden samtidigt som mellanridån går igen.

Scen 3 Saga möter Julia P.

Saga gör entré igen framför mellanridån - perspektivet är nu vänt så att det ser ut som om hon står utanför tältet. Hon är mitt i en ångestattack. Det känns mer än någonsin som om hjärtat håller på att pressas ut genom bröstet på henne.

Julia P, den puckelryggiga fd lindansösen, kommer efter en stund ut till Saga. Hon närmar sig henne och trycker till slut sin hand genom Sagas bröstorg för att visa på håligheter. Saga har i sitt inre - där finns inga skydd, det är öppet rakt in.

Saga faller ihop (efter ett tag rullar hon in under och bakom mellanridån). Julia P inser att hennes sista levnadsdygn har påbörjats - hon känner igen alla tecknen. Hon ska bara göra Saga hel, sedan dö. Är hon redo?

Scen 4 Hjärtat, del 1 (kroppen och psyket).

Vi ser insidan av Sagas kropp. Där inne slår hjärtat oregelbundet (hjärtat är ett uppblåsbart moln) och andningen är hyperventilerande (detta ligger även på ljud). Hennes insida är täckt av psykisk ärrvävnad. Saga kommer in i bungy, hoppar på sitt hjärta.

Röster hörs voice-over, underst ligger ekon av Bellefields replik.

BELLEFIELDS RÖST voice-over

Du står upp, du rör på dig - men lever du? Skulle du säga att du är mer levande än kroppen här? Äter du tomater? Lever du för att du äter tomater eller äter du tomater för att du lever? Vad är det att vara levande? Har du ett hjärta som slår i bröstet? Du kan inte svara på det? Aha! Hon kan inte svara på det, mina damer och herrar! Kanske är det så att du egentligen bara är en död levande. Eller en levande död..

Parallellt med detta hörs andra röster, de ligger nästan ovanpå varandra.

UTIFRÅN-RÖST voice-over

Vad duktig du är, Saga! Bra gjort!

SAGAS INRE RÖST voice-over

Duktig? Bara de inte avslöjar mig, jag är ju bara en fejk. Dålig. Dum.

UTIFRÅN-RÖST voice-over

Vilken fin tröja du har!

SAGAS INRE RÖST voice-over

Ful, jag är så ful. Fel, ful, fel, ful, fel, ful, fel, ful...

Saga slåss mot sitt hjärta, kastas utan styrsel mot det och för en ostyrlig kamp mot det. För varje gång hon förminskar och nedvärderar sig själv blir hjärtat mindre. Andreas, Sanna och Jay är röda blodkroppar i Linas artärdräkt, som sitter fast vid hjärtat. De kommer ut och tittar på Saga.

SAGA (ropar, samtidigt som hon slåss med hjärtat)

Var är jag någonstans?

JULIA Ps RÖST

Inuti. Du är inuti.

Till slut slås hjärtat ut ur kroppen, genom hålet som Julia P upptäckte. Siri kommer in som en fjärde röd blodkropp - de rör sig nu förvirrade runt med sina syreballonger.

Glimtar av krigshärer projiceras (Napoleon kontra virus-attacker). Saga förföljs av laserprickar.

Fefe och Miku kommer in som vita blodkroppar, i en försvarsakrobatik. De upptäcker Saga. De röda och vita blodkropparna kommunicerar med varandra och börjar sedan attackera Saga (med akrobatik) - hon hör inte hemma i sin kropp.

Projektioner av blodflöde/blodkroppar.

Blodkropparna omringar till slut Saga och kastar ut henne genom hålet efter hjärtat. Sedan sätter de gemensamt igång reservpumpen. Mellanridån går igen.

Det är en på det hela taget ganska obehaglig scen, men med "slapstick-komik", där Saga inte har någon som helst kontroll.

Scen 5 Middagsförberedelser

Tillbaka i verkligheten: Saga framför tältduken igen. Hon är ensam, Julia P har försvunnit. Hon inser plötsligt att hon fortfarande har hjärtat synligt utanför kroppen. Försöker hon pressa in det? Svälja det? Men det går inte - hålet Julia P visade henne går inte att komma åt längre!

Vi hör applåderna efter slutnumret. Artisterna kommer ut ett ögonblick för att strax därpå gå in till applådtacket. Jay kommer ut tillsammans med dem, han hinner skaka hand och tacka innan artisterna försvinner in i tältet igen.

Saga försöker få ordning på och gömma hjärtat - se "normal" ut. Men det är tydligt att hon inte mår bra, så Jay placerar henne på en stol - eventuellt en av Bellefields trickstolar. Saga inser att Jay inte ser hennes hjärta - istället för att gömma det, försöker hon nu under ett tag få någon att se det.

Julia P kommer bak, lockar till sig Jay (retar honom med små trolleritrick och illusioner.) Även Bellefield kommer bak, han börjar rigga fram bord och stolar och duka för middagen genom att använda cyklar och konstruktioner. Han tar hjälp av Jay, som blir en del av konstruktionen och får tampar och snören att dra i.

Musikerna och artisterna börjar under detta droppa ut - de hänger upp blöta scenkostymer, tar en cigarett, pustar ut, skrotar runt i sina respektive rutiner. (Alla i träskor och morgonrock eller jacka utanpå scenkostymerna.) Ivana och Carolina i storgräl efter något som gick snett under föreställningen. Charlie Claude tar tillfället i akt och tröster Carolina. Musikerna tar av sig sina scenpersonligheter.

Undan för undan dras Jay och Saga in i cirkusfolkets middag..

Scen 6 Nattvarden

En helt normal middag med cirkusartister... Kaos och lek. (Julia P håller sig i sin bur.)

"Hela havet stormar". En och en åker de ut, i takt med att Bellefield tar stolar till sina olika stoltrick. Först åkte han själv ut, sedan Erik (Michail), Irya (Irina), Jay, Ivana, Charlie Claude och Saga. Under varje omgång utför artisterna akrobatik runt och på bordet.

Bellefields torn av stolar. Bellefield kommer sen igång med ett bygge av stolar och går helt in i sitt experiment. Han drar in Erik och får honom att kompa honom. De andra tittar och klappar. Tornet blir högre och högre, till slut balanserar han på fem stolar ovanpå bordet.

Alla tar varsin stol för att sätta sig - Ivana är den som sätter sig först (hennes status visas bl.a. genom att alla reser sig när hon reser sig, osv.), sedan alla andra, även Jay - han bara inkluderas i sällskapet. Till slut finns bara en plats kvar: den i mitten. Saga sätter sig där - efter att Julia P dragit dit henne (Julia P sätter sig sen under bordet). Så småningom stelnar alla till under ett par sekunder i bilden Nattvarden.

Saga känner sig bortkommen, men hon måste få kontakt med Julia P för att få in hjärtat i kroppen igen (Julia P undviker dock henne konstant). Saga försöker anpassa sig, vara till lags och "hänga med", men klantar gång på gång till det. Clownnäsor hostas upp, kommer upp ur väskan, osv, och hjärtat lever sitt eget liv, kommer i kläm, studsar runt...

Under scenen bryter Ivana ner alla i armbrytning på en snabb rad så att de flyger åt alla håll.

Julia P håller mestadels till under bordet och äter rester och betar sig märkligt med låg status.

(Charlie Claude håller sig för sig själv. Carolina får tag i honom. Ivana håller ett öga på dem, men ingriper inte.)

Irya som lång dam etableras genom onormalt långa armar som tar vin från andra sidan bordet och onormalt långa ben som sticker ut under duken.

Scen 7 Musikal och misslyckandeskräck

Julia P börjar prata för sig själv under bordet och spelar upp ett litet spel med osynliga motspelare. Efterhand tar hon fokus från de andra och hon börjar spela upp sin lindansdebut.

JULIA P

Nej, nej, jag vågar inte... jag kan inte. Nej, nej, nej!

(Repliken sägs på diverse cirkus- och låtsasspråk. Bara vissa ord hörs på svenska. Riktat sig lika mycket till Saga som till publiken.)

*Alla visste att jag skulle uppträda den kvällen - alla utom jag. Vi hade repat som vanligt före föreställningen. Sen när jag ville ta ner linan sa de: nej, gör inte det, du ska göra din **debut** ikväll. Det är du som inleder föreställningen. Jag kände, **Nej, nej, jag vågar inte... jag kan inte göra min debut.** Men jag fick gå till den italienska kvinnan, hon hade sytt en dräkt åt mig i vitt tyg. Lite för vågad tyckte jag, jag var ju **bara elva år**. Sen blev jag sminkad, det var första gången jag använde smink. Jag frågade min tränare vad jag skulle göra under numret, han sa bara: du har ju sett de andra kvinnorna, gör som de. **Hjärtat bultade, jag trodde jag skulle dö.** Jag var så rädd att de fick bära upp mig på linan. Jag gick så snabbt jag kunde över den, höll mig mest på plattformen och gjorde "compliments", hepprörelser, alla jag kunde komma på: ryska, polska, italienska... Allt för att slippa vara ute på linan.*

Julia P går på flaskor på bordet. Efter sista flaskan faller hon ned. Alla blir oroliga, men plötsligt hoppar hon upp. Den taffliga starten utvecklas till ett musikalnummer där Julia P är den prima ballerina hon en gång var. Alla spelar med och kan sina roller. Även de två grå dras in.

JULIA P

Sångtext om hur fantastiskt allt kändes så snart hon vågat ta steget över tröskeln. Om lyckan att uppträda, om hur taket lyfter och hon är en av stjärnorna. Världen öppnar sig, hon är ett med den och den är ett med henne. Allt i ett enda flow. Det vackraste som finns. Blommor, kärlek...

Musikalscenen slutar med att Julia P återigen går på bordet och faller. När hon vaknar upp har drömmen övergått i nutid - Ivana dansar med Bellefield, emellanåt gör de i ordning inför natten, flyttar bord, räknar pengar, osv. Carolina dansar med Charlie Claude. Saga och Jay tar steg emot varann - men nej, de börjar inte dansa. Julia P passerar mellan paren bort till sin bur. Jay sätter sig, ambivalent, borde gå hem. Saga står ensam och betraktar de andra, med hjärtat i handen.

Julia P börjar dansa med ett skelett - börjar kontrollera Jays rörelser, så att han dansar på samma sätt som skelettet.

Så småningom övergår Carolina och Charlie Claudes dans till parakro. Slutar med att Charlie Claude lyfter upp Carolina i ringen (bakom tältduken, som då blir genomskinlig. Alternativt öppnas glipan i tältduken.)

Saga fascineras av förälskelsen mellan Carolina och Charlie Claude. Hon följer nästan omedvetet efter dem... (Eventuellt tappar hon sin väska - ur den faller en spegel, som går i bitar. Julia P delar ut bitarna till de andra. Bilden kan förstärkas av fler speglar. Hela miljön och övriga karaktärer påverkar då rummet - alla kan t.ex. göra reflexer med spegelbitarna, spela på glas, osv.)

Mer drömligt: ringsekvensen övergår i ringspegel (mim), Saga och Carolina speglar sig i varandra. Först går Saga upp i Carolina, gör som hon, fascinerad. Sedan "vaknar" hon upp, gör en generad reaktion som Carolina i sin tur härmar, fler reaktioner, Carolina härmar alla. Saga får mer och mer panik. (Saga får ev. en clownnäsa av Carolina - som en gest då hon tycker Saga är en bra clown. Men Saga tar det bara som bevis för att hon gjort bort sig.) Saga skäms, känner att alla skrattar åt henne.

Allt som var festligt och roligt runt Saga blir nu en mardröm. Skratten på festen upplever hon nu som om de var åt henne. Hon kan inte hantera känslorna utan överreagerar, känner av adrenalin och andra "kroppsmonster". Hjärtat lever om! Vi går in i hennes känsla (inte hennes kropp). Alla utom Saga försvinner bakom mellanridån: borden, stolarna, festdeltagarna förvandlas till monster. Skuggor!

Så småningom inser Saga dock att skuggorna och monstren inte är verkliga. Det normala ljuset återkommer, en stol blir bara en stol igen, människorna människor, osv. Egentligen har de bara dukat av och plockat i ordning.

Julia P kommer inåkande i sin bur och spelar på sin såg. Festen tacklar nu av och på grund av Julia Ps magi somnar alla där de hamnat.

Scen 8 Sagas vargtimme

Rester av festen. Alla sover där de hamnat.

(Fördjupningsscen i ett lugnare tempo.)

Saga kan inte sova. Känner sig ensam och känner hur det skaver. Solonummer i pålen. Ensam. I detta tillstånd mellan dröm och verklighet har hon inget hjärta som tynger henne.

Julia P ser allt från sin bur. Hon fortsätter spela på sågen - ljuden följer Sagas rörelser. (Bandet börjar därefter spela "Without a Warning".) Eventuellt möter hon Saga, kan vara öm mot henne. När Saga gör plötsliga fall, fångar Julia P henne, Sagas kind i hennes handflata. Kanske kan hon kort gå in och hjälpa Saga så hon får ett ögonblicks sömn? Men hjärtat hjälper hon inte Saga med..

Till slut ger Saga upp. Med hjärtat hängande i en tråd runt foten råkar hon väcka Jay. De inser båda att de måste därifrån och börjar gå.

På väg ut går Julia P förbi dem.

Scen 9 Julia P försvinner

Julia P försvinner in i garderoben (illusion). Hon tecknar åt Jay att komma och stänger sen dörren efter sig. När Jay öppnar dörren är garderoben tom. Bandet börjar spela aktfinallåten.

Jay glömmet bort att de var på väg därifrån - han måste hitta ett logiskt svar på vart och hur Julia P försvann. Saga hjälper Jay att söka. Saga har nu hjärtat hängande i en tråd runt foten och måste hela tiden parera och hålla koll så att hon inte trampar eller snubblar på det.

Julia P dyker upp flera gånger och försvinner sen åter in i garderoben. Efter ett tag börjar även andra ur cirkusen dyka upp i garderoben, även Saga försvinner och kommer tillbaka. Jays logik retas till vansinne, han är i sin värsta mardröm. Snart börjar Julia P dyka upp här och där - i form av bara delar av henne. Kroppsdelar projiceras på Jay och Saga. Radiostyrda kroppsdelar av henne åker förbi, hennes röst hörs från olika håll. Ev. dubbelgångare? Har bara delar av henne försvunnit? Är hon kvar när rösten eller en kroppsdel är där? (Hör ihop med frågan: är du dina kroppsdelar eller har du dem?)

JULIA P Voice-over (någon slags vers, t.ex.:)
 Är jag här? Är jag där?
 Eller där? Eller här?
 Finns jag i min kropp eller är min kropp jag?
 Huvud, armar, fot och tå
 Allt finns här, men själen då?
 Är jag här? Är jag där?
 Eller där? Eller här?
 Är jag min hand eller är min hand jag?
 Du hör min röst, jag existerar,
 men själen min, är den i delar?

*Var är jag, vem är jag,
 Var är jag, vem är jag..
 Osv.*

Till slut kommer Julia P inåkande på snurrpålen.

Scen 10 Aktfinal: Kaosscen

Bandet spelar "Room 54" eller dubben. En fortsättning (crescendo!) på förra scenen, en skruvad väg in i Jays hjärna, en galen energi som både Saga och Jay fastnar i (blir de som marionetter?). Cirkusens lekfullhet och kaos i klimax.

Julia P och Bellefield fortsätter utsätta Jay för utmaningar med stolar och pendlar. Han blir mer och mer frustrerad, allt luckras upp i och runt honom, han kämpar emot.

Ivana, Carolina och Charlie Claude leker i pålen. (Det blir mer eller mindre en kamp mellan Ivana och Charlie Claude om Carolina, de snor henne från varandra och är till slut helt upptagna av kampen och missar Carolina båda två.) Pålen snurrar snabbare och snabbare, ger vinddrag, alla påverkas av den.

Mitt i kampen hamnar Saga med sitt hjärta runt foten. Hon snurras med, trasslar in sig i sitt hjärta... Leker, njuter och lider om vart annat.

Eventuellt projektioner av hjärnan (höger och vänster hjärnhalva - centrum för viktlöshet och kreativitet).

Scenen avslutas med att Jay hamnar på framscenen med snurrkaoset bakom sig. Han får en hjälm på huvudet med ett stort nät av lysande neuroner, ljuset går ner på scenen och man ser hur neuronerna skickar elektricitet och slår gnistor innan det blir black.

PAUS

AKT IIScen 11 Neuroner och synapsbanor

När ljuset tänds igen är vi inne i Jays hjärna. Den är logiskt exakt formad, allt sitter fast i mönster: redan etablerade tankebanor som gör det svårt att tänka om. Scenen är täckt av neuroner och eventuellt projiceras i början av scenen samma hjärna på bakfonden som i slutet av akt 1. Även ord projiceras: kaos, hjärnstam, hjärnbark, lek, kreativitet, höger hjärnhalva, vänster hjärnhalva, det limbiska systemet, centrum för viktlöshet, osv. Eventuellt hörs låten från akt 1-finalen svagt, som genom Jays skallben.

Jay går omkring och fast han försöka hålla ordning blir det mer och mer trassel och oordning. Det är Julia P som trollat in honom och hon är också där och övervakar honom. (Eventuellt är det Saga som får se Jay inne i hans hjärna och det är hon som ställer frågorna: Var är vi? Julia Ps röst: Inuti, i Jays hjärna, osv. Det blir i så fall en lite annan dialog för att förstärka hennes resa.)

JAY

What is this place? Where am I?

På fonden projiceras Julia P i olika roller: en där hon härmar Jay, en där hon svarar som professor Matti Bergström... Skiss:

"JAY" (härmar Jay)

Where am I? Var är jag?

"MATTI"

Inuti, i din hjärna.

"JAY" (driver med Jay)

Men vad är det här för trassel? Jag är ju en ordningsam och logisk man!

"MATTI"

Det är det du tänker med. I hjärnan finns en stor mängd så kallade synapsbanor och det är i dem alla impulser färdas. Barn utvecklar 200 nya synapsbanor om dagen, vuxna ca 2. Men det finns egentligen inga fysiska hinder som sätter stopp för att vi ska kunna fortsätta utveckla lika många synapsbanor som barnen.

"JAY"

Varför gör vi inte det då?

"MATTI"

När vi har inlärdade och invanda kunskaper är det svårt att lära om eller koppla om tankebanorna, att tänka nytt. Men det är man själv som gör att man sitter fast - det går att koppla om man vill!

(osv.)

Kanske spelar bandet ett intro som fastnar och börjar om från samma ställe hela tiden? "Connect and reconnect"

Andreas hoppar ner från taket i bungy och gör ett bungy-crescendo och tar med Jay så att han får känna på centrum för viktlöshet.

"JAY" (Julia P driver med Jay)

Åh nej, vad händer nu? Sånt här tycker jag inte om!

"MATTI"

Du får prova på centrum för viktlöshet - enjoy!

När Jay släpper Andreas, flyger Andreas upp i taket igen och försvinner samtidigt som alla andra nervtrådar släpps ut från scenen.

Ev. en liten garntråd kvar som går från Jay till Julia Ps stickning.

Under hela scenen hörs ett poppande ljud. När alla neurontrådar och Andreas bungy flippats iväg är Jay ensam kvar på scenen. Julia P står med tåspetskor på garderoben, trampar på uppmickad bubbelplast och stickar.

Scen 12 Själen och Jay försvinner

Illusion med Bellefield, Jay och Julia P.

Bellefield kommer in, ska börja förbereda sig för kvällen - sin stora scen om livet och döden. Med sig har han utrustningen för sitt nummer. Men det är svårt att repetera när Julia P stör - ev. tar Bellefield Julia P in i hennes bur och lägger ett tyg över för att få tyst på henne. Eller också vill han att Julia P ska assistera honom - och hon flyger iväg med sin stickning. Sen sätter Bellefield igång. Jay tittar på, lite paralyserad efter sina upplevelser. Eventuellt använder Bellefield honom som sin assistent.

Övriga kan passera under scenen, även de förbereder kvällen.

BELLEFIELD

Mina damer och herrar! Om en människa spårlöst försvinner från jordens yta, vad händer då med hennes själ? "Psyche" som den heter på grekiska. Försvinner den med kroppen eller stannar den kvar i den världsliga dimensionen? Vad är egentligen själen? I antiken trodde man att den var tudelad. I hjärnan satt psyche, den eviga själen, och i hjärtat thymos, som stod för det fysiska livet. Enligt Aristoteles var hjärtat den viktigaste platsen eftersom det var där känslorna bildades - något man för övrigt trott ända sedan de tidiga faraonernas tid i Egypten. I och med Platon växte bilden fram av kroppen bara som ett käril för den högre stående själen. Men är den då något helt separat från kroppen? Descartes hävdade det, han sa att den enda kontaktpunkten mellan kropp och själ satt i tallkottkörteln i hjärnan. Är själen något gudomligt, magiskt? Eller är den bara processer i nervsystemet, som man påstår i modern tid? Kanske minnen lagrade i vårt DNA? Men då är vi ju inget annat än våra kroppar. Är det här jag? Är det här?

(Han skakar på sin arm. Fler kroppsdelar?)

Jag känner gott om människor som lever utan armar. Utan fungerande njurar, hjärtan och tarmar också. För att inte tala om alla dessa hjärtlösa kvinnor...

(Trummar Erik till för att visa att det var ett skämt? Ev. frågar Bellefield publiken vad de tror.)

Det har sagts att min gamle vän Leonardo var den förste som lyckades måla in själen i sina tavlor.

(Håller han upp en bild av Leonardo da Vinci?)

Sitter själen i målningen? Figuren på bilden ser mänsklig ut - har den då en själ? En död kropp ser mänsklig ut, men har den

BELLEFIELD forts.

kvar sin själ? Är den fortfarande en människa? Eller VAR den en människa? Och tvärtom: kan kroppen leva, men själen vara död? Vem är egentligen levande och vem är död? När upphör en människa att vara människa? Är det kanske först när hon helt försvinner? Jag ska nu utföra ett experiment... Jag behöver en frivillig som kan tänka sig att försvinna en stund från jordens yta...

(Han ropar till Julia P)

(Så du kan komma fram nu!)

(Men inget händer, buren är tyst och när Bellefield går fram och rycker undan tyget är den tom! Han suckar och drar för tyget igen.)

Jay lägger sig på bordet. Bellefield lägger en duk över honom, han svävar upp i luften i trådar. När Bellefield rycker bort duken har Jay försvunnit! Bellefield får panik och börjar leta. *(Vart tog han vägen? Han försvann! Det här har aldrig hänt förut...)* Fortsätter sen att leta under hela akten tills Jay dyker upp igen.

Scen 13 Hjärtat, del 2. Riktig kunskap

Saga kommer insläpande på sitt stora hjärta i ett stort trassel (samma som i slutet av akt 1, men mer och större), det är tyngre än någonsin (har hon hört/sett något av föregående scen?).

I en glipa i bakfonden projiceras film från tiden då hjärtat fortfarande var inne i kroppen. Lyckliga barndomsbilder på super 8. Ekar Sagas inre röst från scen 4 voice over?

Ev. SAGAS INRE RÖST voice-over

Fel, ful, fel, ful, fel, ful, fel, ful...

Saga ömsom kämpar med ömsom håller om sitt hjärta. En yttre och inre kamp där hon måste försöka hitta ett nytt sätt att använda hjärtat, hon måste omvärdera det. Hjärtat fastnar och välter över henne. Julia P kommer in och lyfter upp det. Ibland gör hon hjärtat lättare för Saga, ibland tyngre.

Saga slutar kämpa efter ett tag. Hon bjuder in Julia P i sitt hjärta, de sitter där tillsammans, delar hjärterum...

Under scenen gör Bellefield passager, han letar efter Jay. Charlie Claude och Carolina kommer in och leker runt och på kraschmattan. Det slutar med att Carolina klättrar upp i trapetsen. När Charlie Claude ska klättra efter kommer Ivana in.

Scen 14 Tillit

Ivana kommer in och ropar ner Charlie Claude. Under tiden som hon tejpar handlederna och sätter magnesium på händerna pratar hon på bestämd finska eller svenska till Charlie Claude. Saga lyssnar.

IVANA (alt. JULIA P översätter)

"Kärleken är ingen lek. Det enda som verkligen räknas är riktig tillit. Ingen bullshit. Det är som i trapetsen. När du hänger tio meter över marken i en annan människas hand avslöjas du. Litar du på dig själv, att du klarar att hålla greppet? Litar du på den andra att den kommer hålla i dig? Kärlek är tillit och tillit är kärlek, inget annat duger! Så... Kan du känna tillit?"

Ivana klättrar upp till Carolina i trapetsen. Bandet spelar "With You".

TILLITSTRAPETS Carolina och Ivana.

Charlie Claude och Saga ser på.

Bellefield fortsätter leta efter Jay under scenen, röjer runt.

Carolina och Ivana avslutar och går.

Charlie Claude är fylld av motstridiga känslor i kroppen, försöker hitta tillbaka till sitt normala jag, men allt "det där andra" spricker igenom. Han gör ett dansakro-solo, i vilket vi får följa hans pågående kamp med sig själv. Han använder Sagas hjärta i solot, och visar indirekt Saga nya sätt att använda det.

Bellefield kommer incyklande i taket, på desperat jakt efter Jay. Julia P placerar Saga på en språngbräda (en av Bellefields konstruktioner). Bellefield hoppar ner från cykeln och landar på språngbrädan - och Saga flyger.

Saga landar rusig av adrenalinkicken! Allt är möjligt!

Bellefield rusar iväg och fortsätter att leta efter Jay.

Garderoben bullrar och skakar på ett otäckt sätt, Saga går fram till den och öppnar dörren.

Scen 15 Stamcellen och DNA

Saga öppnar garderoben och inuti den projiceras en inåkning i kroppen. (Saga lämnar omärkligt scenen.) Bandet spelar "Mr Misery".

Scenen förändras till undervattenkänsla. Jay kommer "simmande" från taket. En stor ballongstamcell växer fram. Som en stor "blubba" av en massa stora ballonger som sitter ihop. Den rör sig sakta och börjar plötsligt fördela sig till två, fyra, åtta, osv. (Celldelning. Ballonger flyger i taket och rör sig på olika nivåer. Ur en sticker det fram två ben, på en projiceras ett öga, på en annan en hjärna, en är två som sitter ihop, en är ett nät med massa små ballonger i, osv. Småsolon: 1) Fefe, 2) Anna, 3) Miku, 4) Sanna och 5) Siri. En ballong, fylld med ballonger börjar lysa och man kan se konturerna av någon där inne. Jay går fram till den, tar på den, den tar tillbaka, osv. Stamcellen talar till honom.

STAMCELLEN VOICE-OVER (Joe Labero?)

Jag är Stamcellen, världens främsta magiker! Från en enda liten cell bildas alla andra celler i kroppen. En enda liten cell, en och samma materia delar sig och fördelar sig i tiotusentals och blir så olika saker som ett öga, en lever, en hjärna, en nagel. Trots år och år och år av forskning vet man fortfarande inte hur det går till.

(Skrattar stolt åt sig själv.)

Världens främsta magiker!

En ballongfigur med ballong på rumpan eller nåt avbryter. Ballongnätsfiguren börjar tömma sina småballonger och utmanar Jay till ballongbollsjonglering. Ur en ballong skjuts pinnballonger som Jay försöker parera.

DNA-mobilen reser sig och DNA-mannen (Anna) gör entré. DNA-text tar över scenen och ballongerna försvinner. En allt mer psykedelisk känsla. Hetsigare musik (ATGC).

DNA-man VOICE-OVER (fortf. Joe Labero? Ev. med heliumröst)
Idag har vi lärt oss läsa all DNA. Men vi kan fortfarande bara tyda och förstå 1 %. Av den kan vi få fram hårfärg, kön, ögonfärg, och så vidare... Vad står det i de andra 99%? Kanske svaret på hela evolutionens gåta...?

Blandas Joe Laberos och Julia Ps skratt? Spiralerna och DNA-mannen försvinner. Allt slutar i trummor och rytm, med Erik kvar på scen. Jay fortsätter med objektmanipulation tills han försvinner in i garderoben igen. (Annas övergång från DNA-man måste lösas.)

Scen 16 Jongleringsös

Erik är kvar på scenen. Garderoben bullrar och skakar och det har nu även börjat ryka ur den. Bellefield öppnar den. Jay kommer hostande ut, förändrad - fylld av energi och inspiration, och med famnen fylld av jongleringsutrustning som han fått av stamcellen.

En energifylld sekvens av jonglering /kedjereaktioner, tyngdlag, etc. sätter igång. Erik kompar, vilket övergår i ös-trumsolo. (Får Jay Bellefields omöjliga cyklar att funka?) Jay och Bellefield reagerar på varandra, inspirerar varandra mer och mer, gör nya saker (ensamma och tillsammans).

Ev. används även de andra, t.ex. kanske Carolina kastas handlöst och Charlie Claude kastar sig, offerar sig och fångar henne just innan hon far i marken? (Och Ivana ser detta och förstår hon kan lita på Charlie Claude...? Kanske första gången Charlie Claude offerat sig för en annan människa! Tidigare har han kanske konsekvent låtit bli att hjälpa dem som behöver hjälp?)

Avslutas i crescendo och de pustar utmattade ut. Allt ligger i en salig röra över golvet.

Saga in med det stora hjärtat igen - men det är förändrat: hon har ett stort hjärta, men det är ljusare, lättare. Hon behöver inte släpa på det längre, utan det följer henne utan att vara synligt fäst vid henne. Saga är fortfarande kvar i kicken efter att ha flugit, hon har påverkats av allt som skett och ser även förändringen i Jay. Hon tar sin väska och börjar tömma den (kanske redan under jongleringsöset och bidrar till kaoset?). En massa bagage som hon inte behöver mer och clownnäsor, fler och fler.

Scen 17 Balans

Saga samlar ihop sina clownnäsor och ser mönster och minnen (bandet spelar introt till "Sold My Luck"). Livets pusselbitar faller på plats. Saga kan nu sätta på sig en clownnäsa utan att skämmas. Hon försonas med sin inre clown och får en ovanlig känsla i bröstet. Kan för första gången på länge ana att hjärtat slår där eller i alla fall har en plats där (hon blir vän med sitt hjärta). Saga kastar allt hon hade i väskan, är redo och öppen för ny kunskap nu - det enda hon behåller är nycklarna hon samlat på sig under timmarna hos cirkusen.

Charlie Claude och Carolina, som har hittat varandra igen, fortsätter eventuellt i bakgrunden under detta, i någon form av parakro (använder ev. luftring). Saga deltar efter ett tag och kan nu göra det utan att göra bort sig - hon vågar visa tillit och kan med kroppen göra saker hon tidigare inte ens kunnat drömma om.

Saga börjar komma till insikt och närma sig helhet. Julia P kommer in, hon balanserar på olika saker och på ensemblen, talar om balans. Bandet fortsätter spela introt till "Sold My Luck".

JULIA P (skiss)

Att balansera är en evig strävan, en omöjlig strävan efter att nå den perfekta balansen. Det är att vara i ständig rörelse, in och ut ur balanspunkten. Försöker man hålla fast punkten eller stanna i den faller man. Man vet att det är omöjligt att behålla balansen, ändå fortsätter man att sträva efter att nå den, igen och igen och igen... Det handlar om att vara i konstant rörelse, fysiskt, psykiskt och andligt, tills det absolut inte går längre. (Balans är liv...)

Sist balanserar Julia P på huvuden. Hon ser plötsligt Saga, ser hur långt hon utvecklats - och faller..

Scen 18 EKG

EKG, Sjukbädd, Blodflöde? Bandet spelar "Sold My Luck".

Cirkusartisterna tror först att Julia P bara fallit ihop och "låtsasdött" som hon brukar göra i deras cirkusföreställning (och egentligen varje gång hon har fokus - för den dramatiska effekten), men de inser snart att det är allvar den här gången.

Det blir en väldig kamp för Julia Ps liv, alla engagerar sig. De sätter upp henne på väggen. Bellefield och Jay kopplar elektriska trådar mellan hennes kropp och språngbrädan - när de hoppar på den genereras elektricitet som ska få liv i Julia P igen. Först verkar det fungera. Hoppen sker i takt med EKG:t. Men sen blir det mer och mer otakt.

Saga har under detta hoppat högre och högre. När hon nått maximal höjd, stannar plötsligt allt av. Hennes hjärta svävar upp i luften. I samma ögonblick blir EKG:t en rak linje. Saga hör Julia Ps röst.

JULIA P (voice-over)

Saga? Saga... Saga!

Scen 19 Hjärtat, del 3: Den stora uppgörelsen

Scenen täcks av ett stort vitt segel. Saga rör sig i det. Kören från "Sold My Luck" fortsätter. I bakgrunden ser man hur övriga tar ner Julia P från väggen, de samlas runt henne i stilla sorg. EKG:ts raka linje syns fortfarande. Saga betraktar den.

SAGA

Balans är inte linjen i mitten, utan den ständiga rörelsen över den... Försöker man hålla fast balanspunkten eller stanna i den faller man. Balans handlar om att vara i konstant rörelse, fysiskt, psykiskt och andligt. Det handlar om att misslyckas och lyckas om vartannat. En jämn linje är död. Balans är liv..

Så plötsligt kommer hennes hjärta (det uppblåsbara molnet) in i rummet, bakifrån - det gör att övriga i ensemblen inte syns längre. Inuti hjärtat finns Julia P.

JULIA P (voice-over, kan röra sig mellan olika högtalare)
Saga... Jag visste genast när jag såg dig att jag skulle dö idag - och att du i samma sekund skulle börja leva igen. Det är dags för mig, jag har redan levt alldeles för länge. (Som en levande död.) Det hör till livets cirkel att dö. Men inte förrän det är dags. Och innan dess måste man leva. Som du gör nu, Saga. Känn efter - du har allt i dig. Du kan få in hjärtat i kroppen igen, där det ska vara. Så njut, hata, bråka, älska... Lev.

Saga inser plötsligt att hon nu har en helt annan upplevelse i kroppen än i scen 4 - hon har kontakt med den och är närvarande, trygg - hon kan faktiskt njuta av sitt inre.

Ett litet hjärta flyger ner från taket i en fallskärm. Saga tar det och stoppar in det där det ska vara.

Hjärtat på scenen krymper bort och seglet försvinner. Saga tar farväl av Julia P som backar i hjärtat och försvinner ur åsyn.

Scen 20 Final: Cirkeln

Bandet spelar "My Angel".

Saga är ute i verkligheten igen. Övriga är kvar i bakgrunden, stilla i sorgen. (En stund av tankar och minnen, en ritual?)

Saga är också ledsen, men lugn. Med en blick uppåt känner hon sitt hjärta slå i kroppen - och känner kontakt med Julia P som lever kvar i det.

*JULIA P (voice over, som ett eko) och SAGA i kör:
Cirkus betyder utristad linje, betyder cirkel, betyder kretslopp. Cirkus betyder utristad linje, betyder cirkel, betyder kretslopp...*

Saga upprepar orden samtidigt som hon markerar en cirkel på golvet. Övriga kommer framåt med utrustning i form av cirklar: cyklar, golvring, luftring, osv.

Julia P går på lina ovanför de övriga. Hon har skägg och sprider sin magi över alla på scenen. De kommer samman i cirkelnummer som växer till ett stort finalnummer med alla i. Inte en scen som måste sprudla av glädje, men som ändå ger känslan av att livet går vidare.

Ingen av de två f.d. grå är längre rädda eller låsta bakom fasader. (Syns i kroppsspråk, relationer, vad de gör, osv. De har kanske t.o.m. blivit mer färgglada!) För stor trygghet förlamar - nu vågar de sådant de inte tidigare vågade (fysiskt, andligt och psykiskt).

Slut - För att något ska födas måste något dö.

När jag var med min tränare kunde jag allting - utan honom kunde jag knappt gå på marken. Jag hade varit beroende av hans ögon för att kunna gå på lina. Ensam var jag nu tvungen att göra resan en gång till, lära mig allt en gång till, hitta min egen röst. Istället för att få allt från honom, måste jag få in lindansen i mitt eget hjärta. Göra det till min egen kunskap, för min egen skull, inte hans eller någon annans. Annars hade jag aldrig kunnat fortsätta, utan bara stelnat och krympt, och blivit en levande död.

